

Սիպիլ

Աշքերդ

Ծով մը կապույտ կը ծավալի
Աշքերուդ մեջ, ուր չըկա սեր,
Ծով մը հանդարտ, ըզմայլեի,
Ուր կը ցոլան ցայտուն լույսեր.
Բայց ըզգացումն հոն կը հալի
Ինչպես տաքին՝ պատառ մը սեր:

Երբեմն անկե կ'անցնին բարակ
Ճառագայթներ պայծառ ու ջինջ,
Ջրդուտ հոգվույդ ցուքեր կըրակ
Երևույթով մ'աղվոր, անջինջ.
Բայց կը մարին անոնք արագ,
Ինչպես հովին դեմ կայծ մ'ոչինջ:

Մերթ ծաղիկներ կ'ըլլան փափուկ
Գորշ կապույտով մանուշակին,
Այնքան նըրբին և խուսափուկ
Որ չունին գույն որոշակի.
Բայց կը թափին ինչպես հափուկ
Դաժան շունչին դեմ խորշակի:

Օր մ'ալ տեսնես շատ են հոնգեր
Մեծ թախծի խոհով մ'անանց.

Արցունքներու տակ կայլակներ
Թարթիչներդ կը մաղվին թաց.
Որ կը թրվին սև ժանյակներ
Գոհարներու շարքով բանված:

Աշխարհներ են աչքերդ անհուն,
Ուր կան լույսեր, հույզեր հրակա .
Սառույց, հրրդեհ, բոցեր փայլուն,
Ժըպիտն ու հույս չեն բացակա .
Կուգան, կ'անցին անկե սահուն
Գութն ու արցունք . լոկ սեր չըկա: